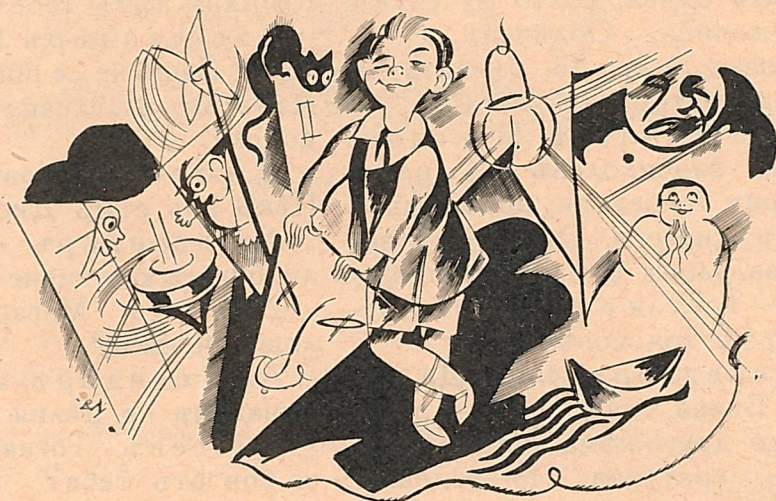

— Ахъ ти никаквико! — засмѣла се бабата. — Пакъ намѣри съ какво да ме надхитришъ.

— Нищо бабо, не тѣжи! — извикало весело внучето. —

Всичко се свърши добре. Пъкъ право да ти кажа и мечето имаше нужда да го измиешъ. И то като мене, откакто се е родило, не бѣше се мило!

Емилъ Кораловъ

МАЛКИЯТЪ МАЙСТОРЪ

Колкото се чудя,
дважъ пò азъ се мая
на тозъ малъкъ майсторъ,
дето много знае.

Хвърчила чудесни
той да ви направи
да летятъ високо
и пакъ да сж здрави.

Неговата лодка
отъ хартия бѣла
никога самичка
не се е запрѣла.

Пумпалътъ му скача
и върти се бѣсно —
улицата сякашъ
вижда му се тѣсна.

Въртележката му
никога не спира,
дето да я сложишъ,
вѣтъръ тя намира.

Тѣзи толкозъ свѣтли
динени фенери,
какъ за тѣхъ се сѣти,
какъ ги изнамѣри!

Вечеръ освѣтяватъ
цѣла махалата,
даже затѣмняватъ
нѣкога луната.

Колкото се чудя,
дважъ пò азъ се мая
на това юначе,
дето много знае.